

[Knud Bro.]

betaler sig. Det er måske nok en lidt teologisk betragtning, når man tænker på, at penge er en mangelvare. Det er formentlig ikke nok at henholde sig til, at viljen ser Vorherre på.

Arne Christiansen: Med oprettelsen af forskningsrådene skabes der, som det allerede er fremhævet af de to foregående ordførere, for det første mulighed for en nødvendig koordinering inden for forskningen, og for det andet vil denne organisatoriske nydannelse bringe Danmark på linje med de skandinaviske lande og en række andre lande, med hvilke vi plejer videnskabelige kontakter. Det er almindelig erkendt, at Danmark ikke på lang sigt kan forske med virkeligt resultat på alle områder; derfor er en tilpasning af forskningens organisatoriske opbygning til andre landes ikke det mindst vigtige.

Når dette er sagt, vil jeg gerne pege på et par punkter, som i forbindelse med det foreliggende forslag nok kan kræve en lidt nøjere præcisering. Jeg tænker her på prioriteringen, når det gælder grundforskning og målforskning. Mens bevillingerne til grundforskning må siges at være baseret på en rent politisk beslutning, så vil bevillinger til målforskning altid være baseret på både en politisk og en økonomisk beslutning, og ifølge forslaget ligger sådanne beslutninger i fremtiden jo udelukkende hos forskningsrådene, når folketinget har givet rammebevillingen. Ifølge forslaget får forskerne overvægt i de enkelte forskningsråd og også i centralorganet ud fra det synspunkt, at de er de bedst egnede. Det bør næppe heller være anderledes; men det bør i hvert fald nøje overvejes under udvalgsarbejdet, om ikke der i § 3 ligefrem burde være forudset repræsentation i rådene for brugerinteresser, for institutioner og for erhvervslivet, selv om jeg vel er opmærksom på, at der i § 6 er åbnet mulighed for, at ministeren tilgodeser disse interesser ved fastsættelse af reglerne for beskikkelse af medlemmer af forskningsrådene.

Når man taler om præcisering af forskningsbegreberne, så bør også nævnes erhvervsforskningen, som den udfolder sig dels i industrien inden for de enkelte firmaer og for deres regning, dels på andre

erhvervsområder som landbrug og til en vis grad fiskeri og byggeri i kraft af både offentlige og private midler. Må jeg her navnlig pege på den omfattende erhvervsforskning, der foregår inden for landbruget med landbrugsministeriet som ressortministerium. Denne forskning er faktisk inde under en koordinering som den, der nu tilsigtes for forskningen i almindelighed. I 1962-63 etableredes Landbrugets Samråd for Forskning og Forsøg. Når nu det jordbrugs- og veterinærvidenskabelige forskningsråd som de fire øvrige forskningsråd og vel som den kgl. veterinær og landbohøjskole får sin fremtid under undervisningsministeriet, vil jeg gerne i denne forbindelse spørge ministeren, om han ikke deler det synspunkt, at det er nødvendigt med en klarlægning af arbejdsdelingen mellem på den ene side den forskningsmæssige indsats, der gennemføres og fortsat bør gennemføres for landbrugsministeriets bevillinger og koordineres af Landbrugets Samråd for Forskning og Forsøg, og på den anden side det jordbrugs- og veterinærvidenskabelige forskningsråd.

Jeg skal slutte med at understrege, hvad jeg indledende pegede på, nemlig betimeligheden og nødvendigheden af den nyordning, der er indeholdt i det foreliggende forslag, og med disse ord tilsiger jeg mit partis medvirken til en grundig og velvillig behandling af lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard: Dette lovforslag fremsættes jo på grundlag af et forslag, der er oversendt fra forskningens fællesudvalg, og vi skulle derefter ligesom vore nabolande Norge og Sverige have særlige forskningsråd, der både skal følge forskningen, støtte den, tage initiativ og sikre et samarbejde. Da erfaringerne fra udlandet har været positive, kan også jeg tilsige mit partis velvillige støtte til fremme af dette forslag.

Men som det allerede er nævnt af de tidligere ordførere, er vi ikke sikre på, at man er gået langt nok i koncentrationen af de forskellige råd. Det har også været nævnt — jeg tror, det var hr. Knud Bro og hr. Orla Møller, der nævnte det — at man måtte sørge for, at brugerne kom med. Det er vigtigt at forstå, at forskningen finder sted i samfundet og også for samfundet, og jeg føler mig ikke særlig overbevist om, at det er rimeligt, at vi f. eks. opretholder Dan-